

V bodě 244 odůvodnění sporného rozhodnutí odkázala Komise na bod 227 odůvodnění zrušeného rozhodnutí 2014/883/EU tím, že zopakovala v něm učiněný závěr, že „poskytnutí provozní podpory s cílem zajistit realizaci investičního projektu, který využívá investiční podporu neslučitelnou s vnitřním trhem, je ze své podstaty s vnitřním trhem neslučitelné“. V následující větě bodu 244 odůvodnění odůvodnila Komise uvedený závěr takto: „Bez neslučitelné investiční podpory by letiště v Gdyni neexistovalo, neboť se z této podpory zcela financuje; na druhé straně nemůže být provozní podpora poskytnuta neexistující letištní infrastruktuře.“

V bodě 245 odůvodnění ovšem Komise uvedla, že „[t]ento závěr učiněný na základě pokynů pro letectví z roku 2005 je platný stejnou měrou i na základě pokynů pro letectví z roku 2014 a je dostatečný pro konstatování, že provozní podpora poskytnutá provozovateli letiště je neslučitelná s vnitřním trhem.“

Výraz „platný [...] na základě pokynů pro letectví z roku 2014“ použitý v bodě 245 odůvodnění sporného rozhodnutí neznamená, že z uvedených pokynů vychází. Jde o to, že nemůže být zpochybněn, pokud se uplatní ustanovení pokynů z roku 2014. Citovaný bod 245 odůvodnění sporného rozhodnutí poukazuje na to, že neslučitelnost provozní podpory s vnitřním trhem vyplývající z neslučitelnosti investiční podpory je nezávislá (zakládá se na jiných argumentech) na pokynech z roku 2014. „Jedna nepřesnost“, na kterou Tribunál poukázal v bodě 85 rozsudku a která se týká také zrušeného rozhodnutí, nemůže zpochybnit správnost výše uvedeného závěru sporného rozhodnutí.

3. *Nepřiměřenost bodu 1 výroku rozsudku*

Podpůrně pro případ, že by Soudní dvůr zamítl výše uvedené důvody kasačního opravného prostředku, Komise uvádí, že bod 1 výroku rozsudku, jímž se v celém rozsahu zrušují články 2 až 5 sporného rozhodnutí, nepřiměřený. Jde nad rámec protiprávnosti sporného rozhodnutí v souvislosti s provozní podporou konstatované v bodech 71 až 89 rozsudku a vztahuje se na rozhodnutí týkající se investiční podpory. Tribunál dospěl k nesprávnému závěru, že sporné rozhodnutí je nedělitelné, přičemž vycházel ze znění jeho článku 2. Podle ustálené judikatury ovšem kritérium dělitelnosti aktu určuje, zda by v důsledku jeho částečného zrušení nedošlo ke změně jeho podstaty. Prohlášením neplatnosti sporného rozhodnutí v souvislosti s provozní podporou by ke změně podstaty sporného rozhodnutí nedošlo, neboť dané rozhodnutí by se nadále týkalo investiční podpory pro společnost PLGK.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise (EU) 2015/1586 ze dne 26. února 2015 týkající se opatření SA.35388 (13/C) (ex 13/NN a ex 12/N) – Polsko – Výstavba letiště Gdyně-Kosakowo (oznámeno pod číslem C(2015) 1281) (Úř. věst. 2015, L 250, s. 165).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 11. února 2014 o opatření SA.35388 (13/C) (ex 13/NN a ex 12/N) – Polsko – výstavba letiště Gdyně-Kosakowo (oznámeno pod číslem C(2014) 759) (Úř. věst. 2014, L 357, s. 51).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 30. ledna 2018 – AX v. BW

(Věc C-57/18)

(2018/C 152/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: AX

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: BW

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 1 odst. 1 první pododstavec písm. a) směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění⁽¹⁾ (98/59/ES) vykládán v tom smyslu, že při stanovení počtu zaměstnanců obvykle zaměstnaných v podniku je třeba vycházet z počtu zaměstnanců zaměstnaných při běžném fungování podniku v okamžiku propouštění?
2. Musí být čl. 1 odst. 1 první pododstavec písm. a) směrnice 98/59/ES vykládán v tom smyslu, že při stanovení počtu zaměstnanců v podniku uživatele lze započítat také zde přidělené zaměstnance agentur práce?

V případě kladné odpovědi na druhou otázku:

3. Jaké podmínky platí pro zohlednění zaměstnanců agentur práce při stanovení počtu zaměstnanců obvykle zaměstnaných v podniku uživatele?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 225, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 2. února 2018 – SC Petrotel-Lukoil SA v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(Věc C-68/18)

(2018/C 152/13)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SC Petrotel-Lukoil SA

Žalované: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Předběžné otázky

- 1) Brání ustanovení čl. 21 odst. 3 směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003⁽¹⁾, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, ustanovením článku 175 Codul fiscal – Legea nr. 571 (daňový zákoník – zákon č. 571) ze dne 22. prosince 2003, v platnosti do 31. března 2010, a ustanovením článku 20616 Codul fiscal – Legea nr. 571/2003, v platnosti od 1. dubna 2010, jakož i pozdějším předpisům?
- 2) Brání ustanovení čl. 2 odst. 3 směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, ustanovením článku 175 Codul fiscal – Legea nr. 571, v platnosti do 31. března 2010, a ustanovením článku 20616 Codul fiscal – Legea nr. 571/2003, v platnosti od 1. dubna 2010, jakož i pozdějším předpisům?